

Hắc Tư Dạ sử dụng trực thăng riêng đến hòn đảo chỉ mất vài phút. Từ độ cao như vậy thì anh phải tự trèo thang dây để xuống. Vừa đáp đất, anh ra hiệu cho máy đi trở về.

9 người kia, quả thực anh là muốn cho họ làm mỗi nhử. Hắc Tư Dạ đã điều tra ra thân thế của bọn họ. Thì ra là lén lút muốn vào tổ chức để lấy dữ liệu mật. Biết bao nhiêu người tài giỏi đều bị bọn họ giở trò sau lưng để leo lên vào top 10. Tuy luật là người mạnh nhất thì được chọn, kẻ yếu thì phải loại bỏ. Nhưng Hắc Tư Dạ không chấp nhận phản bội đồng đội.

Hắc Tư Dạ đã quan sát trên màn hình, nếu bọn họ dù làm mỗi nhử thì đoàn kết vẫn có đường sống. Đàng này họ chỉ vì bản thân mà hãm hại nhau để có đường thoát.

Chỉ riêng mình cô là quay trở lại giúp Tư Niên khiến Hắc Tư Dạ phải nhìn cô bằng con mắt khác. Anh quyết định rồi, cô không thể □hếf. Cô là người phụ nữ anh nhận định.

Đi được một đoạn, Hắc Tư Dạ thấy phía xa kẻ địch đang lần lượt lên tàu riêng rời đi. Quả nhiên, bọn chúng đã kích hoạt bom. Bật chế độ tìm kiếm lên, anh đi theo tín hiệu phát hiện chỗ của cô.

Tiến sâu vào khu rừng, Hắc Tư Dạ dừng lại ở một cái hố sâu. Tín hiệu dừng ở đây. Anh cúi người xuống, thấy cô và Tư Niên ở dưới đó. Mà trên người cô chằng chịt vết thương rướm máu. Hắc Tư Dạ nhíu mày. Anh lấy ra một sợi dây mảnh được thiết kế đặc biệt. Nó có sức chịu lực cực kì cao. Thả dây xuống hố, Hắc Tư Dạ trầm giọng.

- Chỉ một người lên thôi! Tôi cần một người giỏi sống sót!

Lúc này, Tư Niên và Tuyết Nhàn ngẩng đầu lên. Cô thấy Hắc Tư Dạ, ánh sáng mặt trời khiến tầm nhìn của cô hạn chế. Vậy mà Hắc Tư Dạ lại đến đây thật. Anh đến vì cô sao?

Tư Niên cũng bị thương khá nặng. Tất cả 9 người kia vì muốn bảo toàn tính mạng mà hãm hại lẫn nhau. Dẫn tới bị kẻ địch phát hiện. Vừa nãy Tuyết Nhàn quay lại cứu khiến anh ta hơi sững sờ. Trong lúc bọn họ chạy không may rơi xuống cái hố này không thể lên được. Vị Hắc Gia này đích thân tới đây, chần chẫn rất coi trọng người duy nhất sống sót. Nghĩ tới đây, Tư Niên quay sang nhìn chằm Tuyết Nhàn. Trước đây Tư Niên đối tốt với cô đều có ý đồ cả. Anh ta muốn hưởng thụ cơ thể của cô. Vậy mà làm bao nhiêu việc cuối cùng cô lại chia tay anh ta đi lấy Cố Mặc. Tư Niên không cam tâm. Con mỗi anh ta mất bao công sức mà không được hưởng thì làm sao anh ta chịu nổi. Vì vậy mà khi gặp lại cô, anh ta luôn tỏ ra quan tâm tới cô nhằm muốn làm cô nguỉ lòng lên giường. Thật không ngờ lòng dạ đàn bà dễ tin, vừa nãy cô còn quay lại cứu anh ta.

Nghĩ tới đây, Tư Niên lập tức nhân lúc cô không để ý ướ□ sủng trên tay của cô. Tuyết Nhàn dường như không tin vào mắt mình.

- Tư... Tư Niên? Anh...

- Tôi muốn sống tiếp! Chỉ có cô ngu mới tin tưởng cái gọi là quan tâm thôi! Thật sự tôi rất tiếc vì chưa được lên giường với cô... đi chết đi!

Tuyết Nhàn nắm chặt tay lại. Tư Niên từ trước đến nay lừa cô sao? Anh ta... dám... vậy mà cô còn quay lại cứu anh ta? Tuyết Nhàn đứng im nhìn chằm Tư Niên. Khóe miệng Tư Niên nhếch lên định bóp cò nhưng động tác của Hắc Tư Dạ nhanh hơn. Một phát đạn xuyên thủng đầu Tư Niên khiến anh ta chết tại chỗ.

Tất cả người cô tin đều lừa cô, giả dối! Tuyết Nhàn ngược lên, thấy Hắc Tư Dạ đang nhìn mình.

- Leo sợi dây lên đây đi!

- Tôi bị trật chân rồi...

Hắc Tư Dạ không nói gì. Anh tự mình nhảy xuống rồi bế thốc cô lên trước sự kinh ngạc của cô. Hắc Tư Dạ một tay bế Tuyết Nhàn, một tay nắm chặt sợi dây leo lên trên. Cô phải công nhận sức mạnh của Hắc Tư Dạ lớn thật, một tay có thể làm leo lên với sức nặng của hai người. Tuyết Nhàn ôm chặt cổ Hắc Tư Dạ.

Vừa lên trên, Hắc Tư Dạ ôm lấy cô rồi ấn nút trên chiếc nhẫn của cô chạy ra ngoài bờ biển. Ở khoảng cách gần như vậy, tim của Tuyết Nhàn dường như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

- Hắc Gia... tại sao anh lại đến đây?

Cô muốn hỏi Hắc Tư Dạ có phải vì cô hay không? Hành động của anh khiến cô thực sự cảm động.

- Cô muốn tôi để cô chết ở đây à?

Tuyết Nhàn im lặng. Cô bất giác cô lại nhớ đến năm đó. Cô gặp một cậu bé trong biệt thự đang cháy. Cậu ta nắm tay cô nói nếu chết thì sẽ chết cùng. Tuyết Nhàn đành miễn cưỡng gọi người tới cứu cậu bé đó. Sau khi thấy cậu bé đó an toàn được đưa lên xe cấp cứu, cô mới lặng lẽ rời đi.

Tuyết Nhàn mệt mỏi nhắm mắt mà không biết bản thân đang thiếp đi.

Hắc Tư Dạ thấy vậy cúi xuống đặt lên trán của cô một nụ hôn nhẹ.

Nếu khối u của anh được lấy ra khỏi hẳn thì anh sẽ bày tỏ tình cảm của mình. Anh không muốn khi yêu cô rồi lại khiến cô đau khổ nhìn anh dần chết mòn.

- Anh không muốn em cô đơn một mình!